

ΝΕΟΛΟΓΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

Τιμάται γρ. 40γ. 2.

Τιμάται γρ. 40γ. 2.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Δ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 26 Ιανουαρίου 1892.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτική 'Επιθεώρησις.—'Αλέξανδρος Ρίζος Ραγκαβής.—
'Ο Χαρίλαος Τρικούπης.—Τὸ ἔνδοξον μέλλον τῆς ἀστρονο-
μίας.—Ποικίλα.—'Ο ἐν Βενετία βίος (σημειώσεις ἐπισκέπτου).—
'Εθνολογικὴ διαγραφία τοῦ ρωδικοῦ κράτους.—'Η Δευτέρα
Μήτηρ (διήγημα).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην οὐδὲν σχεδὸν ἐξειλήχθη ζήτημα, σχετιζόμενον πρὸς τὴν γενικὴν πολιτικὴν, πλὴν τῆς ἐξομαλίσσεως τοῦ γαλλοβουλγαρικοῦ, ἐπὶ τῇ ἀπελάσει τοῦ γάλλου ὑπικούου καὶ ἀνταποκριτοῦ, τοῦ Χάβας κ. Σαδούρν. Μετὰ πολλὰς συζητήσεις καὶ διαπραγματεύσεις, παραταθείσας συνεπείᾳ τῆς ἐπιμονῆς τῶν ἐν Σοφίᾳ κυβερνώντων, ἥτις συνεδαυλίζετο ἔκ τε τῆς συμπαθοῦς πρὸς αὐτοὺς πολιτείας τῶν ἐν Βιέννῃ καὶ Πέστη, ἐμμενόντων ἔτι εἰς τὰς ἰδέας αὐτῶν ὅτι ἡ Γαλλία, ἀναμνησκομένη τῶν ἀρχαίων αὐτῆς παραδόσεων, ὧφειλε νὰ φανῇ μᾶλλον συγκαταβατικὴ πρὸς τοὺς κυβερνήτας τῆς νεοτευχούς ἡγεμονίας, καὶ ἐκ τῆς γεωγραφικῆς θέσεως τῆς χώρας αὐτῶν, τῆς περιαιούσης τοὺς Βουλγάρους εἰς τὴν στέγην τῆς ἐρίφου, συγκατετέθη τέλος ἡ κυβέρνησις τοῦ πρίγκιπος Φερδινάνδου νὰ ἐπιδώσῃ τῷ ἐν Σοφίᾳ γάλλῳ ἀντιπροσώπῳ τὴν ἐξαγγελτικὴν τῆς τοῦ ζητήματος διαρρυθμίσσεως διακοίνωσιν. Ἐπὶ τῷ γεγονότι τούτῳ ὁ κ. Λανέλ, μεταβὰς παρὰ τῷ κ. Γραϊκῶφ, ὑπουργῷ τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Βουλγαρίας, ἀνεκοίνωσε τούτῳ ὅτι ἡ κυβέρνησις τῆς δημοκρατίας ἐπαναλαμβάνει τὰς μετὰ τῆς ἡγεμονίας σχέσεις, ὁ δὲ βούλγαρος ὑπουργός, ἐξαίρων τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο, ἐξέφρασε τὴν εὐχὴν ὅπως αἱ γαλλοβουλγαρικαὶ σχέσεις ἐξακολουθήσωσιν ὑπὸ τὸν αὐτὸν τύπον καὶ ἐπὶ τῶν αὐτῶν βάσεων, αἵτινες ὑπῆρχον καὶ πρὸ τῆς ρήξεως. Τὴν αὐτὴν εὐχὴν ἐξέφρασε καὶ ὁ γάλλος ἀντιπρόσωπος, ὅστις ἐτεκμηρίωσεν ἅπαξ ἔτι τὸ εἰρηνικὸν πνεῦμα τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Καρνῶ, συγκατατεθείσης, καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα, νὰ παραιτηθῇ τὴν δευτέραν τῶν ἀξιώσεων αὐτῆς. Ὅτε τὸ ζήτημα τοῦ κ. Σαδούρν ἀνεψύετο, ἡ κυβέρνησις τῆς Γαλλίας ἀπήρτησεν οὐ μόνον ὅπως τοῦ λοιποῦ πᾶν κατὰ ξένου ὑπὲρ

κόου λαμβανόμενον μέτρον γνωστοποιῆται καὶ εἰς τὸ οἰκεῖον προξενεῖον ἀλλὰ καὶ ὅπως ἐγγράφως προσκληθῇ ὁ κ. Σαδούρν νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Σοφίαν. Ἐκ τῆς πορείας τοῦ ζητήματος τούτου ἐξάγεται ὅτι ἡ πρώτη τῶν δικαίων πράγματι ἀξιώσεων τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως ἐξεπληρώθη, ἅτε τῆς κυβερνήσεως τοῦ πρίγκιπος Φερδινάνδου ὑποχρεωθείσης νὰ προβαίῃ εἰς τὰ κατὰ τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ ξένων μέτρα διὰ τοῦ ἀρμοδίου προξενείου· ἀλλὰ περὶ τῆς δευτέρας, περὶ τῆς ἀνακοινώσεως δηλονότι πρὸς τὸν ἐξωσθέντα γάλλον ἀνταποκριτὴν ὅτι ἐλευθέρα τυγχάνει αὐτῷ ἡ εἰς τὴν πρωτεύουσιν τῆς ἡγεμονίας ἐπανοδος, οὐδὲν λέγεται, ἐξ οὗ καὶ εἰκάζεται ὅτι ἡ κυβερνήσις τοῦ κ. Καρνῶ ἐπολιτεύθη μετὰ μεγάλης μετριοπαθείας, μετὰ ἐξόχου εἰρηνικοῦ πνεύματος, τιμώντος τοὺς γάλλους ὑπουργούς, καίτοι ἠδύναντο οὗτοι, βασιζόμενοι ἐπὶ τοῦ δικαιώματος τοῦ ἀγῶνος αὐτῶν, νὰ ἐπιμείνωσιν ἄχρις ἐσχάτων καὶ νὰ τύχωσι τῆς πλήρους ἱκανοποιήσεως αὐτῶν, ὥς ἤθελον πράξει πάντες οἱ ἐν πλείρῃ συναισθήσει τοῦ δικαίου αὐτῶν ἐργαζόμενοι καὶ μάλιστα ἔχοντες καὶ τὸ πλεονέκτημα τῆς ἰσχύος καὶ τῆς δυνάμεως. Διὰ τῆς ἐξομαλίσσεως τοῦ βουλγαρογαλλικοῦ ζητήματος τίθεται τέρας εἰς διαφωνίαν, ἥτις ἠδύνατο νὰ λάβῃ σοβαρώτερας διαστάσεις, καθ' ἣν μάλιστα ὦραν Ρωσία καὶ Γαλλία, βασιζόμεναι ἐπὶ τῆς ἐν Κρονστάνδῃ παγιωθείσης συναδελλώσεως καὶ ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν αὐτῶν ἐπιθετικῶν τε καὶ ἀμυντικῶν μέσων, ἠδύναντο νὰ θέσωσιν ἐπὶ τοῦ τάπητος τὸ ὅλον ζήτημα τῆς βερολινείου συνθήκης καὶ ν' ἀξιώσωσιν τὴν πλήρη καὶ ἀκεραίαν αὐτῆς ἐφαρμογὴν· ἄλλως δὲ καὶ ἕτεροι ὑπῆρχον ἀφορμαὶ πρὸς ἀνασκάλευσιν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τούτου συμβολαίου, τοῦ καταπατηθέντος ἐν τοῖς κυριωτέροις αὐτοῦ ἄρθροις διὰ τοῦ πραξικοπήματος τῆς 6 Σεπτεμβρίου καὶ τῆς ἀθετήσεως τῶν ὅρων, ἐν οἷς διακελεύεται ἡ πλήρης καὶ ἀκεραία τήρησις τῶν προνομιῶν. Ἡ παράτασις τῆς γαλλοβουλγαρικῆς διαφωνίας ἠδύνατο ν' ἀνακινήσῃ τὸ ζήτημα τῶν ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ φρουρίων, ἀπερ' ἀνέπαφα ἔτι διατελοῦσι παρὰ τὴν ρητὴν περὶ καταδράφσεως αὐτῶν διακέλευσιν, καὶ νὰ προκαλέσῃ οὕτω δυσχερείας, ἥκιστα καταλλήλους ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τῶν στρατιωτικῶν ἐξοπλισμῶν καὶ τῶν πολεμικῶν προπαρασκευῶν. Ἡ νῦν κατάστασις διαφέρει ἀπὸ τῆς τοῦ 1885. Τότε μὲν ἡ τριπλὴ συμμαχία εἶχεν ἀπέναντι αὐτῆς τῆς Γαλλίας καὶ Ρωσίας, οὐχὶ τοσοῦτο στενῶς πρὸς ἀλλήλας συνδεδεμένας, νῦν δὲ ἔχει πρὸ αὐτῶν τὸν γαλλορωσικὸν συνασπισμὸν καὶ μάλιστα βασιζόμενον ἐπὶ